

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1047 van 3 mei 2016
in de zaak 1213/0334/A/5/0315

In zake: het **college** van burgemeester en schepenen van de **gemeente ZWEVEGEM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc COTTYN
kantoor houdende te 9300 Aalst, Leopoldlaan 48
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANÇOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij: de nv **MOBISTAR**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pascal MALLIEN
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 21 januari 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen van 5 december 2012 waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een slanke buispyloon met een hoogte van 22 meter, het aanbrengen van antennes voor mobiele communicatie en het plaatsen van bijhorende technische installaties.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 8550 Zwevegem, Hinnestraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 51K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting en een bijkommende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 januari 2014, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve is verdaagd naar de openbare terechtzitting van 17 juni 2014, in afwachting van een arrest van het Grondwettelijk Hof, omtrent een prejudiciële vraag door de Raad gesteld bij arrest nr. A/2013/0037 van 5 februari 2013.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 juni 2014, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de vijfde kamer.

Bij tussenarrest van 31 maart 2016 heeft de voorzitter van de vijfde kamer de debatten heropend teneinde de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen werden opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 april 2016, waarop de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lias VAN GOOL die loco advocaat Pascal MALLIEN verschijnt voor de tussenkommende partij, is gehoord.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv MOBISTAR verzoekt met een aangetekende brief van 4 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 10 april 2013 de tussenkommende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 16 juli 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een slanke buispyloon met een hoogte van 22m, het aanbrengen van antennes voor mobiele telecommunicatie en het plaatsen van de bijhorende technische installaties”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan ‘Kortrijk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Kortrijk’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2006.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 12 september 2001 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Abeele’, meer bepaald in een zone voor gebied voor gemeenschapsvoorzieningen.

Het perceel is niet gelegen in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 augustus tot 7 september 2012, worden 60 individuele bezwaarschriften en 2 petitie ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, Archeologie brengt op 26 juli 2012 een gunstig advies uit.

Aquafin brengt op 3 september 2012 een gunstig advies uit.

De verzoekende partij adviseert ongunstig op 3 oktober 2012:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en stedenbouwkundige of verkavelingsvoorschriften

...

Overeenstemming met de geldende plannen en verkavelingsvoorschriften

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het vigerende plan van aanleg en de voorschriften van de verkaveling. Er zijn geen afwijkingsbepalingen van toepassing.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De inplanting van een nieuw station voor telecommunicatie-infrastructuur dient te gebeuren op een wel overwogen plaats, zodat deze geen hinder betekent voor de omgeving. De nieuwe pyloon zal met zijn hoogte van 22m ontegensprekelijk het hoogste element vormen in de omgeving en zal een dominante rol spelen op de aanblik van deze bebouwde omgeving die gedomineerd wordt door laagbouw. De aanvraag wijkt af van het in het BPA Abeele vooropgestelde gabariet. De max. bouwhoogte is namelijk

vastgesteld op 9m hoogte. De beperkte oppervlakte van de grondgebonden installaties (cabine) en de gekozen inplanting, te midden bestaande hoogstambeplanting, zorgt evenwel voor een relatief beperkte ruimtelijke hinder voor de omgevende bebouwing.

De Zwevegense milieuraad stelde in zitting 10/06/2010 de gecumuleerde norm van 3 Volt per meter (streefwaarde 0,6 Volt per meter) te hanteren en tevens een afstandsnorm voorop te stellen voor GSM-pylonen in de nabijheid van kwetsbare groepen, onder meer de speelpleinwerking en jeugdbeweging die actief gebruik maken van dit perceel. In de bezwaarschriften wordt verwezen naar het toenemend bewijs van schadelijke effecten van gsm-straling. Een stelling die ondersteund wordt door de WGO, de Europese Raad, de Hoge Gezondheidsraad, etc. Gezien de voorziene locatie zich midden de woonkern van Zwevegem bevindt, opteert de gemeente om hier het voorzorgsprincipe te hanteren.

Dit houdt in dat er geen beslissingen worden genomen waardoor het risico op schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens wordt verhoogd. De voorgestelde locatie is gezien de nabijheid van kwetsbare groepen en de hoge bevolkingsdichtheid in de onmiddellijke omgeving, ruimtelijk onaanvaardbaar.
...

De verwerende partij beslist op 5 december 2012 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

Na onderzoek van de bezwaren worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1. De aanvraag is gelegen in een op het BPA aangeduide specifieke zone voor gemeenschapsvoorzieningen. Een GSM-zendmast is verenigbaar met de voorziene bestemming van gemeenschapsvoorziening, ook al zijn hier lokalen voor jeugdbeweging gevestigd.
2. Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, wordt het voorzorgsprincipe gerespecteerd. De Vlaamse Regering heeft dit voorzorgsprincipe juridisch uitgewerkt en vastgelegd, zoals hieronder toegelicht in de paragraaf 'Hinderaspecten en gezondheid in het algemeen' onder de rubriek **Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening**. Alle GSM-installaties, zo ook de aangevraagde, dienen hieraan te voldoen.
3. De voorziene wattages en het conformiteitsattest dienen te voldoen aan de wettelijke bepalingen, maar maken geen deel uit van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure.
Het openbaar onderzoek werd wel georganiseerd volgens de regels van de kunst: zo werden de betrokkenen aangeschreven en werd het openbaar onderzoek bekendgemaakt, zowel aan het gemeentehuis als op de bouwplaats. Getuige hiervan zijn de vele ontvangen bezwaren.
4. De voorziene GSM-mast is wel het hoogste punt in de omgeving maar de beperkte breedte ervan (puntopstelling), de gekozen inplanting te midden van bestaande hoogstambeplanting en de keuze voor een slanke buispyloon zorgen er voor dat de pyloon geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt.

De geuite bezwaren zijn ontvankelijk, maar ongegrond.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

...

> functionele inpasbaarheid

Huidige aanvraag is quasi dezelfde aanvraag als in 2007.

Zoals reeds geformuleerd in de stedenbouwkundige vergunning d.d. 20/09/2007 'betreft het noodzakelijke infrastructuurwerken teneinde de omgeving in een hoogwaardig en concurrentieel radiotelefoniesysteem te voorzien en dit voor de ganse Belgische bevolking.

Het betreft hier bijgevolg een voorziening van openbaar nut.

De aanvraag wijkt af van het voorziene gabarit in het BPA. De afwijking is echter aanvaardbaar. Het betreft hier een puntopstelling die qua bestemming voldoet aan de voorschriften van het BPA. Door de beperkte omvang van de inplantingszone van de pyloon vormt de aanvraag geen beletsel tot optimale benutting voor andere doeleinden aan het terrein.'

Het college van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Zwevegem was en is ook die mening toegedaan en bevestigde die in het advies dd. 28/02/2007 en in het advies dd. 03/10/2012:

'De beperkte oppervlakte van de grondgebonden installaties (cabine) en de gekozen inplanting, te midden bestaande hoogstambeplanting, zorgt evenwel voor een relatief beperkte ruimtelijke hinder voor de omgevende bebouwing.'

De voorziene buispyloon is slechts een puntopstelling die slechts heel plaatselijk de maximale hoogte overstijgt. Deze afwijking op een heel kleine plaats is niet storend in de omgeving. De afwijking ten opzichte van de in het BPA voorgeschreven hoogte is aanvaardbaar.

Huidige aanvraag is echter 22m hoog, 2m hoger dan aanvraag van 2007. Hierdoor vergroot de afwijking en is de ruimtelijke impact iets groter ten opzichte van de op 20/09/2007 vergunde installatie. Om de omgeving niet extra te bezwaren is het aangewezen de maximale hoogte van de buispyloon te beperken tot 20m. Er werd dan ook nagegaan bij de bouwheer of de hoogte technisch kan beperkt worden tot de vergunde hoogte (20m). Dit blijkt geen probleem. Het lijkt dan ook logisch om de hoogte te beperken tot 20m.

> visueel-vormelijke elementen

Het voorzien van een slanke pyloon en de voorziene inplanting bij hoogstammige bomen zorgt er voor dat het geheel zich in deze bebouwde omgeving integreert.

> Hinderaspecten en gezondheid in het algemeen

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten, die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse Regering legt gezondheidsnormen vast. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over het conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen. De vergunningverlenende overheid kan

er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat. Zoals de Raad van State in arresten heeft opgemerkt kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de risico's van een constructie voor de gezondheid in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde normering.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BIJGEVOLG WORDT OP 5 DECEMBER 2012 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

De maximale hoogte van de buispyloon dient beperkt tot 20m.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Belang van de Verzoekende Partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO als een bij het dossier betrokken adviserende instantie over het vereiste belang beschikt om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing:

“ ...

Verzoekende partij beschikt conform de bepalingen van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening over het vereiste belang als zijnde ene bij het dossier betrokken adviserende instantie.

Het inwinnen van een voorafgaand advies over een aanvraag in de bijzondere procedure volgens artikel 4.7.26 §4, 2° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is een exclusieve bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen.

...”

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij:

“ ...

2.1 *Het is immers onbetwist dat het CBS in 2007 ingestemd heeft met een identieke installatie op dezelfde plaats als deze die thans vergund wordt. De situatie ter plaatse is ongewijzigd gebleven zodat er geen enkele objectieve reden is waarom het CBS haar standpunt zou wijzigen. In 2007 was zij akkoord met het vergunde, dus moet zij dat in 2013 ook zijn. Zomaar van standpunt wijzigen is strijdig met het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.*

Wanneer een klagende partij ingestemd heeft met het bestreden besluit – in casu een eerder identiek besluit – heeft zij geen belang (BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., Raad van State, afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Die Keure 1996, nr. 290, p. 268).

2.2 *Verzoekende partij komt enkel op tegen het bestreden besluit ingevolge het zogenaamde voorzorgprincipe. Het CBS verzet zich tegen de zendmast omdat deze mogelijk te veel straling zou veroorzaken.*

Verzoekende partij is echter geen natuurlijk persoon en kan derhalve niet onder de vermeende mogelijks te hoge straling lijden. Zij heeft geen persoonlijk belang.

...”

3.

De verzoekende partij verwijst in haar wederantwoordnota naar artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO en antwoordt op de exceptie van de verwerende partij dat het inwinnen van een voorafgaand advies over een aanvraag in de bijzondere procedure volgens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO een exclusieve bevoegdheid is van het college van burgemeester en schepenen.

De verzoekende partij beroept zich op haar hoedanigheid als een in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO vermelde bij het dossier betrokken adviesverlenende instantie en stelt dat niet betwist wordt dat zij tijdig advies verleend heeft tijdens de bijzondere procedure en het bijgevolg niet voor discussie vatbaar is dat zij over het vereiste belang beschikt om bij de Raad beroep in te stellen.

4.

Op de zitting van 21 januari 2014 werd de zaak ambtshalve in voortzetting gesteld naar de zitting van 17 juni 2014 gelet op de prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot het belang van het college van burgemeester en schepenen als adviserende instantie in de bijzondere procedure.

In een bijkomende nota ingediend bij aangetekend schrijven van 22 mei 2014 stelt de tussenkomende partij dat de vordering onontvankelijk is. Volgens de tussenkomende partij blijkt uit het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 februari 2014 “uitdrukkelijk dat het decreet van 6 juli 2012 tot gevolg heeft dat het beroepsrecht van het college van burgemeester en schepenen, louter als adviserende instantie, zonder te moeten doen gelden van enig bijzonder belang, wordt uitgesloten”.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO bepaalde, vóór het werd vervangen bij artikel 4 van het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden:

*“§1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld:
(...)”*

6° de bij het dossier betrokken adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, § 1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, § 4, 2°, op voorwaarde dat zij tijdig advies hebben verstrekt of ten onrechte niet om advies werden verzocht.”

Na de inwerkingtreding van de wijziging door het vermeld artikel 4 van het decreet van 18 november 2011 (29 december 2011) en op het ogenblik dat het verzoekschrift werd ingediend door de verzoekende partij (21 januari 2013), luidde de bepaling als volgt:

*“§1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld:
(...)”*

6° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, § 1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, § 4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht.”

Vóór het betrokken artikel werd vervangen bij artikel 4 van het decreet van 18 november 2011, kon het college van burgemeester en schepenen als een bij het dossier betrokken adviserende instantie aangewezen krachtens artikel 4.7.26, § 4, 2°, van de VCRO, een beroep instellen bij de Raad. Sinds de inwerkingtreding van het voormelde artikel 4 van het decreet van 18 november 2011 kan het college van burgemeester en schepenen dat niet langer.

2.

Bij arrest van 5 februari 2013 nr. A/2013/0037 heeft de Raad de volgende prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof:

“Schendt artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO in de versie vóór de wijziging ervan bij het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, voor zover het toelaat dat de adviserende instanties behorende tot een Vlaams departement of Vlaams agentschap via de betrokken leidend ambtenaar of bij diens afwezigheid diens gemachtigde, een vordering tot schorsing en/of vernietiging kunnen indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, terwijl die bepaling niet in een vorderingsrecht voorziet voor het College van burgemeester en schepenen dat overeenkomstig artikel 4.7.26, § 4, 2° VCRO wordt aangeduid als adviserend orgaan binnen de bijzondere procedure en in die hoedanigheid ook advies heeft verleend ?”

3.

Het Grondwettelijk Hof heeft deze prejudiciële vraag beantwoord in het arrest nr. 32/2014 van 27 februari 2014 en overwoog onder meer:

“B.10.1. Vóór het werd vervangen bij artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012, bepaalde artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, van de VCRO :

« § 1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld :

[...]

3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing; »

De inhoud van die bepaling wordt overgenomen in artikel 4.8.11, eerste lid, 3°, van de VCRO, zoals vervangen bij het voormelde artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012.

B.10.2. Op grond van de voormelde bepaling kan de gemeente beroep instellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen wanneer ze rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een volgens de bijzondere procedure genomen vergunningsbeslissing. Dat is met name het geval wanneer de bestreden vergunningsbeslissing het beleid van de gemeente doorkruist, wat kan blijken uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend of voorwaarden heeft geformuleerd die niet in de vergunning werden opgenomen.

B.10.3. Artikel 57, § 3, 9°, van het Vlaamse Gemeentedecreet bepaalt :

*« Het college van burgemeester en schepenen is bevoegd voor :
[...]*

9° het vertegenwoordigen van de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslissingen over het in rechte optreden namens de gemeente, met behoud van artikel 193 ».

Artikel 193 van het Vlaamse Gemeentedecreet, waarnaar die bepaling verwijst, bepaalt :

« § 1. Het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigt de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens de gemeente.

De gemeenteraad kan beslissen om deze bevoegdheden in de plaats van het college uit te oefenen. Wanneer een lid van het college zich bevindt in een situatie als beschreven in artikel 27, § 1, 1°, oefent de gemeenteraad deze bevoegdheden uit.

§ 2. Het college of, in voorkomend geval, de gemeenteraad kan hetzij een lid van het college, hetzij een personeelslid, hetzij een advocaat aanwijzen om namens de gemeente te verschijnen in rechte ».

Uit de combinatie van de voormelde bepalingen vloeit voort dat, wanneer een gemeente een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen wenst in te stellen, het college van burgemeester en schepenen optreedt als vertegenwoordiger van de gemeente.

B.10.4. Aangezien het college van burgemeester en schepenen, als vertegenwoordiger van de gemeente, een beroep kan instellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, heeft het in B.3 vermelde verschil in behandeling geen onevenredige gevolgen ten opzichte van het nagestreefde doel.

Het feit dat de gemeente dient aan te tonen dat ze rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de beslissing met betrekking tot de bestreden vergunning, doet hieraan geen afbreuk, vermits die hinder of die nadelen onder meer kunnen voortvloeien uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend of voorwaarden heeft geformuleerd die niet in de vergunning werden opgenomen.

B.11. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.”

4.

Het verzoekschrift tot vernietiging is in onderliggende zaak ingediend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem. Het beroep werd door de verzoekende partij niet ingesteld “als vertegenwoordiger van de gemeente”, die als rechtspersoon rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Aangezien de verzoekende partij niet “de gemeente” is, kan de verzoekende partij niet op nuttige wijze verwijzen naar mogelijke hinder en nadelen van de gemeente om haar eigen belang aan te tonen.

Uit de bespreking hiervoor volgt dat het college van burgemeester en schepenen zich op het ogenblik van het instellen van de vordering tot vernietiging niet kon beroepen op artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 6° VCRO. Deze bepaling, zoals ze luidde op het ogenblik van het beroep, voorzag immers niet in een beroepsmogelijkheid voor het college van burgemeester en schepenen als adviserende instantie in de bijzondere procedure.

De Raad dient bijgevolg, desnoods ambtshalve, vast te stellen dat het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van MOBISTAR nv is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de vijfde kamer,

met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Thibault PARENT

Pieter Jan VERVOORT